

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Så vidt jeg erindrer fra forhistorien, var det meningen, at vi pålagde den daværende udenrigsminister at undersøge, om der var støtte til den danske tanke. Den daværende udenrigsminister kom tilbage og sagde, at han ikke havde fundet nogen støtte til det. Så det var det, vi sagde i sin tid. Danmark skulle altså ikke gå alene, vi skulle se, om vi kunne finde støtte til det, og vi kunne ikke finde støtte til det.

Så kommer det næste omkring EU. Jeg tror faktisk, at Danmark i kraft af at have fået Tjetjenien tilbage på dagsordenen, hvorfra det var gledet ud, som vi gjorde under vores formandskab, måske har gjort mere, end hvis vi havde gjort det som individuelt land uden for EU.

Så selv om man kan sige, at man selvfølgelig ikke, når man går ind i et fællesskab og ønsker en fælles udenrigspolitik, kan få alting, som man gerne vil have det, og ikke altid kan bruge den tone, man gerne ville have brugt, så slår det dog stærkere igennem, når det er et samlet EU, der sætter Tjetjenien på dagsordenen.

Og igen: Det er altså for at sikre menneskerettighederne, for at sikre den demokratiske proces. Der har været de valg, der har været, og nu er det så opgaven for den tjetjenske regering og for præsidenten, uanset kritikken, der måtte være af valgbehandlingen, at sørge for, at tjetjenerne også får opfyldt de løfter, der er givet af Putin, om, at de får autonomi, at de altså får det selvstyre, som er blevet dem lovet. Det er så den tjetjenske autonomiregerings opgave at få de forhandlinger hjem.

Men jeg vil stadig væk gerne fastholde retten til terrorbekæmpelse. Der har tjetjenerne altså ødelagt en hel del for sig selv ved ikke at kunne holde styr på terroristerne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det her er jo ikke en EU-diskussion. Enhedslistens holdning til EU er kendt. Vi er imod EU. Vi går ind for dansk udmeldelse. Vi går sådan ind for nedlæggelse af EU. Det har vi ikke villet blande ind i den her diskussion omkring Europarådet, for uanset hvilken holdning man har til EU, så er der nogle opgaver i forhold til Europarådet.

Den anden bemærkning, jeg godt vil gøre til ministeren, er at sige, at jeg mener, det er farligt at lave en rangorden, hvor man lægger op til, at

det, der skal foregå i EU, skal være mere forpligtende end Europarådet.

Vores holdning er sådan set, og vi håber også, at det er ministerens, at det, der foregår i Europarådet, skal være så forpligtende som overhovedet muligt – jo mere forpligtende jo bedre. Det, der bare er forskellen, er, at i Europarådet træffer man aftaler om det igennem enstemmighed, ved at landene frivilligt tilslutter sig, og jo mere, man dér frivilligt kan tilslutte sig, jo bedre.

Det er der, det er så afgørende, at man får mulighed for at præge de enkelte lande. Jeg tror, der er muligheder for at sætte annoncer i aviser i de fleste lande; det tror jeg faktisk at der er. Men o.k., lad os komme tilbage til den diskussion på et senere tidspunkt. Hvis vi kan finde nogle konkrete skridt, som kan være med til at øge Europarådets indflydelse på lande, der overtræder demokrati og menneskerettigheder, vil det være fint.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan vi jo slet ikke snakke os til uenighed om. Uanset hvor gerne vi begge to ville være uenige, kan vi altså ikke være det i det spørgsmål. Når man kommer med en indstilling om menneskerettigheder, om krænkelse af menneskerettigheder, overtrædelse af torturkonventionen osv., kan vi ikke blive uenige om, at det vigtigste sted at få den oplysning frem er i det land, der er blevet indklaget eller kritiseret.

Det kan være interessant for os andre at føre debatter om menneskerettighedskrænkelser i Tjetjenien og menneskerettighedskrænkelser her og der, men det flytter jo ikke ret meget i det land, hvor brøden er blevet begået.

Derfor er jeg helt enig i, at vi kan prøve at finde en model, som gør det forpligtende at sørge for det. Ligesom når man bliver kritiseret af Pressenævnet, så bliver det kritiserede blad jo også forpligtet til at bringe Pressenævnets kritik. Så misforstå ikke mine bemærkninger i retning af, at jeg ikke tænker i den retning. Jeg skal bare også tænke i en retning, som gør det foreneligt med pressefriheden.

Hermed sluttede forhandlingen.